

Drömmar f.d. in progress

här började dansen runt guldkalven med vännen till oss båda "träängeln" mars 2016 skyltexemplaret lever numera i sin egen värld, mitt emellan andra augusti då årstiderna spelar på sin fiol, September..briljansen har flaggat från dina läppar, du bakar små marängar, äter livet med tesked. något hände mellan husfasaderna...dansen med svalorna? skrämde de tomma ögonen dig? årstiden var utsikten över parken då ansiktet vaknade rödgråtet, utan att förstå varför. varför malen tuggat håll i lakanet? det blev påminnelsen om saknaden, bristen på det jag aldrig fick

november 2016 då vandrade vinden ut och in genom alla rum, vinden var alltid en fortsättning på den sömn, en bror jag inte kunde undvika det brann i buskarna och en försvann i röken, visst gick det att gräva sig ur drömmarna handen på pannan var mammas andetag.... jag drömmer ännu om hissen som stannade mellan våningarna

försöker alltid väcka mig ur min godhet, min tro om att allt kommer att ordna sig men vaknar alltid rödgråten hon hette Monica, hon som aldrig hittade hem. vi byggde sandslott av sten som vi krossade med våra händer, jag kan ännu minnas saknaden från det jag aldrig fick. ingen sorg enbart hunger "jag kommer till dig så fort du bevisar att du inte bara är en bild

vi cyklade längs grusvägen mot havet vi du och jag och de andra. alla dessa grannar som jag aldrig lärde känna, deras historier och drömmar jag talar inte om sanningen, jag talar ur mitt hjärta.. i natt lämnar vi stan. vi försöker i varje fall börja resan mot havet, kattögon strilar jag har aldrig önskat något, bara saknat det jag aldrig fick "jag gör ju allt för er, får jag inte vara lycklig ?"

hur många slavar drar släden åt Isdrottningen. hur många blåögda har sålt sin själ för en kopp aska ? har en stund i solen kompenserat för stenarna i kudden ? men det förstås det bekommer ju ingen, då tårar torkat in då trampar vi på med marschkängorna hur många tomma stolar har invaderats av mörkrets soldater?

--- minnesbanken gnolar vänner från förr till oss båda var A, ett sms fångades av Avatarer och påbudet utfärdades av Grimmen inbjudan till dans och alla som ville ha ett vänsterprassel på parkett Aborre assigiare minsann ! den första lyktstolpen där hunden lyfte benet och trafiken rattade runt i rondellen det var första anhalten, tog en snabbtitt och såg kärringen levde ännu, fast sidan varit stängd en längre tid och FB och bekräftelse är när 2016-04 läser kommentaren från maryjann hos kopian "har du tagit dina antidepressiva" att jag haft rätt hela tiden och då varken B eller G gick hem och isdrottningen även så var det dags för nästa etapp 15/9 2016 när första ogräset dör dyker nytt upp i samma fåra, först när tisteln höjer rösten ..nä tack alltid samma och den sista jolly roger skepp ohoj sjörövarvisa, äntrar skeppet för om masten det är då man vet vad annat är fegisar som borde randas, skinnflås där bak allt för sin förljugenhets sak ! där den blåögda åkte till barndomens by, löftet hämta klokugglan naiv trodde de var gröna som gräs, berättade om resanunder ytan rörde sig sumpgas och barracudor .. brevlådan "reklam...nä tror inte det " märkligt ändå så mycket för inget och ändå slagit bivack utanför min dörr..?

börjat undra om en del röker en gås eller går på hasch något skit måste förstöra synapserna, som alla borde ha bakom pannbenet ! tyvärr även om jag är blåögdd, men när vi lärt oss går vi en omväg. det var något jag lärde redan som barn när jag var 9 år räddade jag min mor från att bli dödad av min egen far!

dammsugarstången blev vapnet, bröt raseriet som gjorde honom blind ständiga uppträden, viljan att kuva

min mor, skrämseltaktik ..den som från barnsben varit ett stöd för sina bröder... en sån kvinna går inte att kuva. (dessutom hade hon för att få arbete flyttat från Norrland till Stockholm. men var tvungen fly genom fönstret med sin väska, för mannen i huset ville krypa ned i sängen hos barnflickan.) skräcken var barnets följeslagare! Mor flydde och räddade mig, jag hade gått under fått köldskador! glömmer aldrig, glömde aldrig! Betalade tillbaka varenda droppe med ränta! hur kan någon endaste behandla människor som skräp! det finaste minnet - när far lyfte upp mig på sin axel var 7 /8 år med svårt stukad vrist och det bar iväg till sjukan. åkte omkull i backen med skidorna fick hjälp hem, satt på sparken kompisen. den branta backen tog själv på ett ben i kanske 50 knutar. sista biten kröp jag. sen åkte jag på axeln. den gången var jag stolt. som litet barn utlämnad, men aldrig mera sorg kände jag, när jag fann bröllopsfotot efter hans död. han var bortklippt

Barndomen kan göra oss svaga eller starka lärde mig tidigt att gamla gubbar var fula, de nöp gärna småtjejer i rumpan! Vem har gett dem carte blanche avskrädeshögarna ? som ensam mor med en dotter, var vi båda utsatta gick omvägar för de skitna fingrarna ! hatade dem alla liksom spindelben den otäckingen går över lik.. Min mor blev sviken av sin yngste bror, glömmer aldrig resan till Stockholm och mannen som låg i trappan nästan avklädd. Morbror var den sistfödde omhuldad och bortskämd. Det slutade illa. Han dog på ett ungarshotell ensam i sin säng. Långa telefonsamtal, terror hade föregåtts, vi hade stort tålamod mor och jag. Men den gången han hotade mor, sa jag honom ett sanningens ord. Sedan tystnade telefonen). Han skulle låna pengar, öppna en butik. Det slutade med att vi flydde längs gatorna, jag höll i läckande påse med mina akvariefiskar. var jag 10 år kanske människor som inte respekterar andra, inte drar sig för vilka lögnar som helst, utomjordingar kan man tänka !

med facit i handen de mänskliga värdena lika dåliga då som nu, moral och empati en skugga blott!

maskerad aborre assigiare
passerat halvlek inväntar period två
listar ut vilken som passar mitt livspussel
som inte komplett /Ponklaserhy /
bort från Fattigsverige

är fullkomlig ointresserad av rutiga kökshanddukar
varse sig de är i linne eller bomull
förödd kraft och tid utan motstycke

jag skrev ju det tyvärr herr spindelben har jag lärt mig
dina tankar ..inte trevligt alls